

killthelogo

EEN TOTALE RESET IN DENKEN EN DOEN

'Reset' is het debuut van de Belgische post-hardcoreband Killthelogo. Toch hebben de vijf heren ieder dik vijftig jaar ervaring elders. Zanger Daniel Mies en gitarist Niko Poortmans komen uit .Calibre en kenden elkaar daarvoor al uit de Vlaamse H8000-scene. Het duo opereerde eerder in Facedown en tien jaar geleden nog als A School Of Quiet. Tel daar nog bij op dat de leden hun sporen bij onder meer Cyclus en Pro-Pain hebben verdiend. Wat Killthelogo verbindt is een 'reset' in denken, doen en handelen. Oftewel, wat baart de Belgische band zorgen? Hoe gaan we met elkaar om? En, hoe kunnen we samenleven met elkaar zonder de aardbol voor toekomstige generaties te verkloten? Aardshock krijgt een lezing in sociaal gedrag en bewustzijn van Daniel en Niko.

Killthelogo (een oude albumtitel van .Calibre) gaat tekeer tegen alle populistische, polariserende polemieken van vandaag de dag en behandelt per song hoe de

ongelijkheid in de wereld nog steeds groeit. Eigenlijk vragen Niko en Daniel zich voortdurend hardop af waarom met name politici en beleidsmakers vasthouden

aan een systeem dat ons al ruim dertig jaar meer slechts dan goeds oplevert, terwijl we met al onze welvaart en technologie in staat zouden moeten

zijn om alle wereldproblemen aan te pakken en op te lossen.

Big corp, overconsumentisme,

deconsumentisme, moderne slavernij, uitbuiting, een volledig circulaire economie; jullie hebben terecht nogal wat op je lever. Maar hoe laag is de

ecologische footprint van Killthelogo eigenlijk?

Daniel: „Da's een goeie vraag. Als we vinyl laten persen, dan zijn we

al fout bezig natuurlijk. Maar, we doen ons best. We werken met een 'green vinyl'-perserij. Qua merchandise werken we met lokale producten uit Europa en ja, we weten verdomd goed dat de servers van Facebook vanwege hun stroomgebruik een aanslag op het milieu zijn. We zouden eigenlijk offline moeten gaan en louter in een bos moeten gaan spelen, maar dan weet niemand iets van ons af en gaat niemand van ons horen. Het is en blijft een balansoefening. Waar we impact kunnen maken, daar doen we dat. Zo groen, zo ecologisch en zo sociaalmaatschappelijk verantwoord mogelijk. Ik zou eertlijk gezegd ook niet weten hoe ik onze ecologische footprint zou moeten berekenen en waar ik zou moeten beginnen. We wegen wat af. En we beschouwen alles, simpelweg omdat onze levens zo in elkaar steken. Met „Buy More Shit“ proberen we je te laten nadenken over waarom men jou meer wil laten kopen en op welke manieren dat gebeurt. BBC-journalist Adam Curtus bracht in 2021 een documentaire in zes delen uit: 'Can't Get You Out of My Head: An Emotional History Of The Modern World'. Hij behandelt de opkomst van het individualisme en de steeds groter wordende drang om zich alles toe te eigenen. 'Ik vind dat ik het ook moet hebben, want dat verdient ik. En ik kan het bekostigen, dus waarom niet'. Wij zijn daar in ons onderbewustzijn door tal van marketingstrategieën mee gevoed. Onze instinctieve prikkels worden aangewakkerd met opgelegd aankoopgedrag. Om erbij te horen, om niet uit de toon te vallen en omdat het zogenaamd ons recht zou zijn. Ik moet elke week een nieuw T-shirt, want dat is mijn recht. Prima, maar weet ook dat dat een geconstrueerd idee is. Niemand wordt wakker met het idee welke rechten ze vandaag eens gaan oppakken om het leven op te leuken. We hoeven geen comfort op te geven, we moeten alleen eens nadenken of overdadige luxe wel zo handig en nodig is? De decaden-tie moet minder. Want decaden-tie betekent sowieso dat je je dat toe-eigent wat je wegneemt van een ander. Nu we met te veel op deze aardbol rondlopen, is er al niet genoeg voor iedereen. Moeten we dan enkel blijven kopen om de één procent van de allerrijksten op aarde dan te voorzien van nog meer decadente welvaart? Wie is daarbij gebaat? Het gebeurt echter al decennia lang en we trappen er nog steeds met open ogen in."

VERENIGEN

Hoezeer blijft je boodschap over-eind met alle polemieken van vandaag de dag, het steeds strik-tere zwart-witdenken en het beset dat het grote bedrijfsleven toch steeds aan alle touwtjes trekt?

Daniel: „We starten zeer voorzichtig. We willen juist verenigen en niet polariseren. Wijzen helpt niet. We weten allemaal dat de welvaart nu is een stappenplan. We zijn subtieler geworden. We leggen meer zaken uit en gaan op zoek naar wat ons allemaal verbindt. Het is zaak om te kijken waar we ons allemaal in kunnen vinden en hoe we verenigd tegendruk kunnen geven. Wij voelen ons bespeeld door de media, door politici en door overheden en komen tot vragen hoe en waarom we over het ene onderwerp wel geïnformeerd worden en over het andere onderwerp niet of nauwelijks. Het is op dit vlak dat we meer op zoek moeten naar wat serieus onze aandacht vergt. Waar gaat het in het echt om en wat is slechts afleiding en bijzaak? We brengen de geldstromen en afhankelijkheden tussen landen in kaart en onderbouwen dat. Zodat we mensen op een inspirerende manier daarover kunnen laten nadenken. Wat heb je zelf echt nodig? Wie wil je financieel ondersteunen en wie niet? Het is voor iedereen goed om zo gezond, zo lokaal, zo 'organic' en zo fair mogelijk te kopen zodat de impact oftewel de ecologische footprint zo klein mogelijk blijft. En, weet dat er ook grote merken bestaan die zo goed en eerlijk mogelijk produceren. Die zouden weleens gesteund mogen worden. Killthelogo wil het debat hierover blijven aanzwengelen opdat het de scharnierpunten, de werking van beleid zal gaan veranderen."

RAGE AGAINST THE SYSTEM

Jullie begeven je op dun ijs. Je weet vast hoe Ian McKaye als oprichter van Dischord of Jello Biafra als eigenaar van Alternatieve Tentacles zijn weggezet als alternatieve geldgraaiers die zijn stukgeprocedeerd door ex-bandleden en labelgenoten? Zelfs een band als Consolidated werd tot in de jaren negentig van de vorige eeuw voor gek versleten.

Niko: „Juist dat is de reden om het voorzichtig aan te pakken, omdat we voelen dat we snel in een kamp kunnen worden geduwd dat ons marginaal en radicaal maakt. En dat willen we vermijden. We vin-

'Als je ziet hoe groot het commercieel succes is van Rammstein terwijl die band inhoudelijk vlijmscherp en relevant is, dan zie je dat de grenzen tussen mainstream en underground' erdampen'

den dat er ook ruimte moet zijn binnen de mainstream om mee te denken, mee te doen en elkaar te stimuleren. Rage Against The Machine's „Inside Out“ en vooral Zack de la Rocha wekten mijn liefde voor hardcore op. Ik heb alles wat daaraan gerelateerd was geabsorbeerd, opgeschreven en genee- teerd. Dat hebben we allemaal zo gedaan bij Facedown, .Calibre en nu bij Killthelogo. We zijn Rage niet, maar we vinden dat we als persoon wel een duidelijke rol te vervullen hebben. En ja, dan krijgen we nu al te horen dat we sellouts zijn die op een groot label zitten, terwijl we nog niet eens op een break-evenniveau zitten. Het zij zo." Hardcore nestelt zich weer in de mainstream. Rage Against The Machine en System Of A Down toen en Turnstile nu. Hoe komt dat over op ouwe rotten als jullie?

Daniel: „Wat ik vooral tof vind - en dat herken ik van vroeger - is dat ook jongeren nu naar een hardcore-reshow komen en ze het besef hebben dat het niet enkel om de muziek draait. De scene is wat dat betreft helemaal terug. Vanuit de punk en de hardcore weten we hoe we onze reikwijdte nog altijd kunnen vergroten. Dat heeft ook met onze passie voor muziek te maken. We zijn bovendien minder naïef geworden in hoe de muziekindustrie werkt. We weten wat we wel en niet kunnen zeggen en waar we wel of niet aan meedoen. Gelukkig snapt onze platenmaatschappij Killthelogo heel goed. Het is fijn om te zien dat de hardcorescene nog steeds kan rekenen op waardering en enthousiasme. Zelfs bij radio en televisie is er aandacht voor wat er in het clubcircuit gebeurt. Als je ziet hoe groot het commercieel succes is van Rammstein terwijl die band inhoudelijk vlijmscherp en relevant is, dan zie je dat de grenzen tussen mainstream en underground verdampen. Dat zie je ook bij Rage en System Of A Down. We

zijn allemaal heel breed georiënteerd. Ikzelf van Death tot aan At The Drive In en nu wave. Dat komt ook terug op onze plaat." Niko: „Voor mij is dat zelfs ook klassiek en hiphop en een band als Tame Impala. Ik blijf echter wel altijd luisteren met een technisch oor, dat is mijn handicap. Ik ben me de laatste jaren gaan verdiepen in studiowerk en dus ben ik altijd geïnteresseerd in nieuwe geluiden. Je noemde Turnstile al. Da's megachicue muziek, maar je hoort wat voor een productie erachter schuil gaat. Er gebeuren dingen die je niet in een punkplaat uit de jaren negentig hoort. Het is hun samenvatting van een verleden, vertaald naar het heden. Tame Impala vind ik een samenvatting van Vanilla Fudge uit de jaren zeventig, maar dan in een moderne tijd geprojecteerd. Dat is een manier hoe wij ook over muziek nadenken. Als ik aan een nummer denk en ik heb een gitaarriif, dan bedenk ik welk ritme erbij hoort. Als ik een metalriff heb, dan denk ik niet welk metalritme erbij hoort, maar dan ga ik op zoek welke invloed uit bijvoorbeeld de hiphop erbij zou passen. Da's kruisbestuiven en dan kom je tot nieuwe dingen.

We hebben 'Reset' echter ook een nostalgische invulling meegegeven. De sound is soms meer van de eeuwwisseling met meer 'high gain'. Het is niet het meest moderne metalgeluid. Samen met .Calibre-producer Jo Francken en mixer David Bottrill (o.a. Tool, Muse, Dream Theater, Placebo) hebben we daar een soort klankkleur kunnen brengen die we nu wilden laten horen. Of dat is muziek die ons ik niet. Ook passen we al wat mengvormen van dingen toe die ons beïnvloed hebben. De naam van Rammstein is gevallen, en At The Drive In, dat is muziek die ons op een bepaalde manier raakt. En dat hoor je terug."

René Vanes

www.killthelogo.com